

Původní dopis z Prahy.

(Zpráva Korrespondence Kan- celáře Svazu Č. A. Žurnalistů.)

Praha, 21. listopadu 1914.

Válka a nakažlivé nemoci.

Hned před vypuknutím války byly v Čechách velké obavy mezi obecností ohledně nakažlivých nemocí. Až doposud možno bohudíky konstatovati, že počet případů cholery mezi civilním obyvatelstvem je velmi malý a omezoval se pouze jenom asi na 10 případů do poslední doby. Několik z těchto vyskytlo se v Praze. Mnoho v tomto ohledu pro zamezení učinili čeští lékaři a profesori university, kteří po čas války vytvořili pomocný klub válečné. Nastávající zima snad epidemické nemoci do jisté míry rovněž zamezí. Častěji byly zejména v vojinných případech úpalice a tyfu brániho. Vyskytly se i dva případy tyfu skvrnitého na venkově. V Praze samotné má veliký vliv na zamezení nemocí nakažlivých káranský vodovod, jehož voda je znamenitá a prostá všech bakterií. Používá se téměř v celé Praze i předměstích. Nemoci epidemické obává se obecnost na jaře, jestliže válka tak dlouho potrvá.

Jak vypadá Praha za války?

Tuto otázku položilo mně v poslední době několik přátel z Ameriky písemně. Mohu přiznati, že není zde pozorovati mnoho markantních změn. Tvářnost ulic se arci změnila, neboť vidíme zde tisíce raněných vojínů na procházkách, v divadlech a i v biografech. Do Prahy přijelo rovněž několik tisíc haléských u- prehlků z Krakova a jiných míst, tak že slyšeti je často polský ho- vor. Všechny obehody jsou otevřeny jako v době míru. Jen tu a tam viděti je na menším pečá- ském anebo obuvnickém krámku nápis: jsem na vojně. Banky ú- řadují pouze do 1 hodiny odpo- lední. Mnoho podniků, zejména zábahvních ovšem živoří. Odpad- lý na dobro mikulášské zábavy, večírky, taneční hodiny, kabare- ty. Zavřeny jsou i zpěvní sítě, část nočních vináren a kaváren. Divadla doposud všechna hrají, kromě Pšitkovéa, avšak se změn- ným repertoárem. Zejména Ná- rodní divadlo vyhrabalo staré drve hrané a populární kusy ja- ko "Sedm havranů" a jiné, které při cenách snížených těší se ve- líké oblibě. Na Smíchově jako o- byčejně hrají střepné kusy ber- linské. Život na hlavních ulicích večer je stále dosti živý a cen- trum tvoří Příkopý a Ferdinand- ova třída, kde ani za války ne- přestaly proměňovati. Česká Fil- harmonie koncertuje dvakrát tý- dně na Smíchově v Praze a na Vinohradech.

Plesy reprezentací a ani maso- pustní samozřejmě letos pořádá- ny nebudou. Jsou beztak i v mí- ru jakými projevy pruderie z různých necestností v národě, ne- boť vychovávají kastovníctví a nadutost různých tříd. Cena ži- votních potřeb neustále stoupá a v chudších vrstvách jeví se obavy o budoucnost. Zásoby budou sil- ně vyčerpány dodávkami pro ar- mádu a kromě toho vývozem do Německa. Ranění vojínové cíz, jakož i uprchlíci tyto zásoby rov- něž hodně ztenčí. Pekárny v Če- chách k válce i sypore pšeničné mouky počou chleba s přinusem bramborové kaše a mouky ječné, čímž je velmi nešťastný. Silné stouply ceny mouky až o 20 halé- řů na kg., luštěním, sádla, másla, vajec a masa. Dále byly zdraže- ny zápalky, petrolej, soda, škrob, lín atd. Obyvatelstva v Praze a předměstích se tyto zjevy bolet- nů dotýkají. Malé budou rovněž zásoby uhlí na zimu, kdy bude třeba více topiti a nebude-li úči- tebná se strany vlády aneb města polpůrná akce, budou zjevy bídy a utrpení u chudiny tím trapečaji.

Na ulicích pražských šetří se nyní silně plynem a jsou jen má- ně osvětleny. Ižné hovory všude točí se jen kolem války. Rodiny vypravují o svých známých v poli, ženy o svých mužích, kteří buď psali anebo jsou delší čas ne- světní. Mnohé ženy nasyly pře- valit funkci mužů, hlavně v ob- chodech řeznických a pekařských. V parku a na procházkách je vi- dětí malé uniformované vojáky děti, na ulicích pak hojna kluků, hrajelech si pouze na vojáky. Pě-

stují i politiku, jsou "neutrální", a pod. V rodinách a dívčích školách pletou se nyní sweatry a čepice pro vojáky na zimu, a pořizuje teplé prádlo. Mnoho osob z boji- ště je již raněných v domácím o- šetřování, mnoho nemocných reu- matismem a mnoho nezvěstných. Také je celá řada padlých aneb zajatých. Mnoho českých vojáků nachází se v Rusku v gubernii tomské až na hranicích Asie. Mno- ží konali cestu až 3 týdny a pro- šli celou odysseu ve svém zajetí. Píší však, že daří se jim jak v Rusku, tak i v Srbsku dobře, hlav- ně řečnou-li, že jsou Češi.

Smutné Vánoce.

Vánoční trh v Praze jindy tak bohatý, bude letos mrtvý. Nebude nikde radosti, ani veliké naděje na dárky v jiných letech obligá- tních. Kéž byla by aspoň naděje na brzký mír. Mnoho lidí dnes bez- tak chodí po Praze apaticky, bez- chuti k nějaké práci, neboť nikde neuknou vyhlídky. Ohehd a přá- mysl trpí nesmírně a bude trpěti ještě více odepodem domobran- čí, bývalých nevojáků na vojnu. Vál- ka v tomto ohledu však nezná žá- dné ohledy. Smutně tedy vypadá letos naše Praha stará, Praha krásná a hlava království. Kéž dočká se nových dnů lepších a o- sud odvrátí od ní neštěstí stihnuv- ší nyní Krakov, Lvov a Antver- py. Kéž ani v ohledu národnost- ní nedočká se znovu osudu dru- hie Bílé Hory!

Život na venkově za války.

Je rozhodně v Čechách smut- nější nežli v městě. Jsou vesnice, kde zůstalo pouze několik starců a mladíků do 18 let. Ostatní je všechno ve válce. Byli odvedeni koně, sebrány povozy a v posled- ní době dělají se i zápisy obilí, které rolníci měli na skladě ane- bo letos sklídili. Po celých Če- chách, hlavně v městečkách i na venkově, zřizeny jsou lazarety a všude nachází se spousty raně- ných a nemocných. Ani malé za- padlé vesničky pošumavské nezá- staly raněnými ušetřeny. Jediné jsou podpory vyplácené ženám záložníků po dobu války. Vdovy po padlých obdržely odbytne 300 korun. Snad postará se později stát i o sirotky po obětech této hrozné války. Všude na venkově panuje smutek a beznadě, a na- stávající zima obavy o budou- cnost ještě zveličuje. Špatně vede se rovněž našim krajanům v poli. Musí snášeti zimu, mnohdy hlad a jiné trýzně a nadlidské zkouš- ky. Doufejme, že vrátí-li se ti- lahé, přinesou do českého života jiné poznání, mnoho zkušeností a síly pravého českého charakteru. Každý dnes v Čechách již tuší, že po válce nastanou jiné doby, jiné názory v politice a vůbec v životě veřejném. Mnoho politických ta- chalů ztratí svůj věhlas a nabu- delé frázě o národnosti a jiných svatých právech, které vážně ni- kdo v poslední době u nás nehá- jí. Zejména lid venkovský musí prohlédnouti po stránce sociální a národnostní, aby dbal více svých vlastních názorů, nežli rad po- chybých vůle a politických dryadníků.

Školní vyučování na venkov- ských školách bylo zahájeno jako pravidelně. Nyní však následkem asenitryky učitelů nevojáků bude asi těžko ve vyučování pokračo- vati. Z mnohých škol byly učině- ny také nemocnice. V ohledu spo- lečenském venkov ztratil rovněž svůj svéráz. Neobdávala se letos žádná posvícenská veselí, nejsou pravidelně podzimní svátky, mu- ziky a jiné zábavy. Na všem leží tíha a kletba války a mysl každé- ho kalí obavy o své drahé a o bu- doucnost. Sklizeň letošní byla celkem dobrá, rovněž tak i úroda brambor, nezbytné potraviny chu- diny i zájem o kostel, neboť lid přestává věřit v autoritu církve, která tak málo činí pro mír, a- koliv v duších pokoje mohla by svým vlivem pro něj tolik učiniti.

Dobročinná péče a podpora v době války.

Válka kromě stinných stránek ukázala nám i stránky dobré. Ze- jména sblížily stejné holecí a po- třeby různé činitele na poli hu- manity. Utvořily se spolky pro stravování chudých a nezaměst- naných, spolky pro ochranu dětí,

a hlavně židovské korporace pro- cehranu a podporu haléských u- prehlků. Málo však pro humani- tu činí oproti jiným městům má- sto Praha, která za starostování Dra. Groše vládne docela pašov- sky, bez kontroly prostřednictvím několika sloupů radnice. Bylo po- řádáno mnoho porad a schůzí, avšak zůstalo jediné při slovech. Nebyl ani prosazen požadavek o zavedení měsíčního nájemného, které zavedeno je i ve Vídni, Bu- dapešti a jiných městech. U nás však jako obvykle museli někteří ubožáci platiti činži na 3 měsíce předem, aniž by věděli, budou-li mocti po celou tuto dobu byt po- žívatí. Po válce musí i zde býti promluveno rozhodné slovo. Ně- které obce obstaraly pro chudší třídy laciný nákup bramborů a mouky. V Holešovicích a v Líbni byly zřizeny obecní kuchyně (oběd za 20 haléřů).

Poplašné zprávy o Čechách v cizině.

Proti různým poplašným zprá- vám téměř nemožným a do kraj- nosti přehnaným nutno připome- nouiti našim krajanům za mořem opatrné, že vládne u nás naprostý, ba až téměř podivuhodný klid. Zprávy o bouřích, povstáních a jiných událostech jsou pouhou smyšlenkou. Naši krajané nemusi mít o své příbuzné v Čechách ži- jíci úplné žádné strach. Díky csudu nevalí se dosud litice války přes naše kraje a nestane se tak bohdá ani později. Vše jde téměř až na malé výjimky shora uvede- né svým pravidelným tempem. Mnozí naši krajané z Ameriky, kteří ovšem nejsou občany a při- jeli do Čech, jsouce kdysi vojáky, slouží nyní ve válce. Jinak byla práva občanů amerických respek- tována v každém směru. Naopak jedná se nyní vládě rakouské a německé o přívaz Ameriky a její občanů, o čemž svědčí i telegram císaře Vělna prezidentu Wilson- ovi. V celé řadě byly nyní vypsá- ny prohlásky mužů nevojáků od 24 do 36 let, které konati se bu- dou včetně až do 31. prosince t. r. Jak se soudí o politické budou- cnosti národa, nemůžeme dnes říci, neboť není také možno dáti po- dobné projevy na jevo tiskem. Provádí se přísná cenzura časopi- sů jako ve všech státech vedou- cích válku, vyjma snad Anglii. I soukromá korespondence jest re- vidována, zejména do eiziny. A- meričtí krajané, jedoucí přes Rot- terdam donů, jsou v Německu na hranici podrobem přísné kontrole.

Němci, jak jsem se již dříve zmínil, viděti by ve vítězství Ně- mecké a Rakouské dávný ideál svých pangermánských snah a mluví již dnes o splnutí s Ně- meckem po stránce ideální. Ra- kousko však, jak známo, musí po- čítati i se slovanskými národnos- tí. Láť podobné návrhy jsou je- ště nezdare a nemohou býti dnes dobře probírány. Rovněž není dnes na místě, aby, jak učinily to i některé české listy, bylo debato- váno o nějakém smíru v Čechách, obnovení parlamentarismu v době války a navázání na staré polití- cké programy před válkou. Ony politické frásky, hrané kdysi če- skými poslanci ve Vídni, musí z- mizeti z jeviště. Budeme čhtíti jiný, nový silný národ s jinými cíly a postulaty, nežli tomu bylo dříve, před válkou. Jenom ve- rujavní síle národního celku leží další budoucnost.

Pověsti o zatčení českých předáků a vlivných osob.

V cizině roasířily se rovněž po- věsti o zatčení Dra. Kramáře, prof. Masaryka a jiných osob v české veřejnosti známých. Zpra- vy tyto jsou rovněž holou smy- šlenkou a nezakládají se na prav- dě. Internován jest pouze posl. Klofáč a sice proto, že pry byl kdysi členem "Srbské národní O- brany" a byly pry u něj nalezeny droptisy od Pašiče a Izvolského, avšak zcela nezávadné, psané spí- šo ve formě soukromé a přátelské korespondence. Prof. Masaryk jakož i jeho syn (Američan) žijí v Praze, rovněž tak L. Kramář, který v neděli psává úvodňky do "Národních Listů".

Přednášky o české žurnalistice Dra. Herbena zakázány.

O tom, že dnes v Čechách nesmí se mluvit o politice, svědčí nejle- pe okolnost, že přednášky Dra. Herbena o české žurnalistice v O- světovém Svazu chystané, byly zakázány. Na místě něj přednáke- ti bude spisovatel Jan Havlas, v Americe dobře známý. — Přítě- více.

Z VÁLČNÉ OBLASTI.

Cedar-rapidská "Naše Doba" uveřejňuje velmi zajímavý dopis, obdrženy od příbuzných z Mora- vy pl. Jančíkovou, z něhož otisku- jeme následující odstavce: (Co- jest tučné, bylo cenzurováno krát- ně částí.)

Nám píše několik mužů z vlasti. Dobře se v tom vyzná bratr B. Je v Sarajevě od počátku války. Je v obrovských skladištích, odkud se dodávají všechny vojenské po- třeby ve velkém a nyní je tam sám správce. Píše vzklyky za- jímavé dopisy a vypíše všechno. My už tomu rozumíme a co napíše třeba o Srbech je obrácené a ně- kdě napíše pravdu i na otevřeném listku. Naučili jsme to Karla a jeho také tak. Napíší vám něco z jeho dopisu. — Byl trochu nemo- cen a měl 8-denní dovolenou. Vy- šel si tedy prohlédnout okolí Sa- rajeva. Prochází jednu hlídku za druhou, u každé se legitimuje a konečně poslední řekne mu: "Pa- ne, dále nechoďte, ani půl hod- není jisto od nepřitele." (Noviny napsaly, že 30 km je okolí čisto.) — Nevěřte a jde dále. Krajina skýtá mu zvláštní podivnou, zvláště skály a divné útvary je- jí. Na kopci hlemýžďím krakem ubírá se kolona našeho vojska a sem tam roztroušeni vojáci u ce- sty, v poli, v příkopech. Myslí, že patří k nám a jdou za námi. — Pozdě večer vrací se a vojáci leží tam zase. Ptá se jich, proč tam leží? — Nemůžeme dále, jsme pří- liš sešláblí. — Jede náhodou od červeného kříže auto, porneť, ať je naloží. Osm jich zůstalo opa- dál ležeti a nechoce se jím. Proč zůstávají na té mokré zemi, vždyť si jen přitáhnete smrt. Jen pojďte s námi. — Šli tedy, šli — ulekli se. Tu vyprávějí: Pane, nám tu, bí- o kousek dále. Jsme příliš zbědo- váni, hladem, žizní, zimou. Všich- ní máme vši, naši důstojníci mají vši a když koule kolem nás svi- štěla, přáli jsme si, aby nás zasá- hla. — V jiném dopisu: Jda do- nů, spatřím tlupu asi 8-12 zajat- cích Srbů, raněných, kterak z ne- nemocie vedou je na drábů, aby je zavezli daleko od jejich vlasti. Byli to lidé různého stáří, od 20 do 40 až 50 let, všichni více méně ranění. Obleženi v srbské unifor- my, zahaleni v pláště. Šli tře, zamklé, asi tak, jako kdyby č- řechli na popraviště. Většina jich kulhala. Jak jdou kolem kavár- ny, tu vyběhlo obecnstvo se na ně dívat. A tu zaslechnu poznám- ku: "Ty prasata!" Já se otrásl a měl jsem co se přemáhat, abych tomu mlukoví kordem jeho ne- vymáchanou držku nerozbil. — Jiný případ: Jdou dva Srbi a vedou malého konika, na němž se- dí třetí Srb, který je zřejmě ne- mocen a jen stěží se drží v sedle. Za nimi dva rak. vojini s nasaze- nými bojkáky. Tážu se vojína: Co udělal ten Srb? Nevím. Proč ho tedy vedete? Naši vojáci ho natrhali v lese, poněvadž byl Sr- bin (rakouský Srb) sedlák, tedy ho stloukli pazbou, tak že nemů- že se hnout. Vedeme ho do špitá- lu. — A proč ho stloukli? Mel pu- sky? — Nevím, ale pušky nemel. Myslim, že proto, že je Srb. — To je ta kultura. — Napohody psal Bedřichovi. Jednu potěšitelnou e- posodu mám pro Tebe, v těchto krutých časech. Vyprávěl tu je- den major, který je zde v Sar. na léčení. Jak zde proti sobě stála vojska rakouská a srbská, došlo mezi oběma mužstvy (ne mezi dů- stojníky) ku pěkné shodě. (Radý jsou totiž tak blázno, že se zákopů spolu mohou mluvit skoro.) Te- dy umluvili se mezi sebou obě mužstva, že v čas občda po celou hodinu na sebe nebudou střílet — a dodrželi to. Ba ještě více. Sr- bové mají tabáku přebytek, a- le jejich zásobování asi kulhá a- proto nemají dosti chleba. U našich to bývá obrácené. Tedy se umlu- vil, že Srbové dají našim tabák a cigarety a naši jim chleba. Ba šlo to ještě dále. Srbové v jed- nom útoku se zmocnili obzavové- ho skladiště. To byla na rakou- ské straně chyba, a důstojně se s tím netají před mužstvem, že ono skladiště se musí dobyt zpět útokem. Útok proti Srbům za- šanovaným a drátem otaženým, i umluvili se Rakouští vojáci, šli k Srbům a tam jim vyvěřili, že bude veliký útok a je padne na o- bou stranách mnoho mužů pro to skladiště. A co udělali Srbové? Aby to zamezili, stihli byli, aby přišlo tolik a tolik mužů o půl no-

ci, že jim skladiště vydají, ale pů- du dobytou nikoliv. A tak se sta- lo. Půdu si drží dále a obvažité vydali bez boje. — Nezní to jako pohádka? Není prostý lid stokrát lepší než jelech vůdčové? Víme i mnoho příhod z ruského bojiště. K nám Čechům chovají se nad- míru vlidné a bratrsky, nikomu neublíží, právě naopak. Poznají-li die řečí, pomohou Čechu co mo- hou, však na Němci si smlanou. To ovšem ti pověstní kozáci, těch se strašně bojí. Vyprávěl jeden raněný, že ležel mezi hromadou mrtvol a třásl se, když viděl bli- žícího se kozáka. Čekal nejhorší. Náš něco promluvil a kozák poví- dá: "Bratku, jsi Čech, tu máš vodky, napij se jí." Načej mu pomohl z bojiště a ránu obvázal. Je na sta případů. Jedou na vo- ze ranění — naši a sice Němci. Štěpán P. z V. raněn do ruky, sedl si rovněž. Shodili ho z vozu, jako českého psa. Šel tedy pěšky, potkal ruského sedláka, ten ho na- ložil na vůz, ošetřil a na místo do- vезl. — Považte, mají se vzajem- ně zabíjet? Rusové pry napřed ne- věřili, že my Čechové rovněž jde- me na ně střílet a že musíme. Čhtěli by nás šetřit a není možno. Setkávají pry se stále se samými Čechy v prvních řadách a diví se tomu. Je to přímo křiklavé, když odjíždějí samé české pluky do bo- je jako na popraviště. J. byla v Brně asi týden, čhtěla tam po- čkat, jak se vše rozhodne s Fran- tíkem. Bylo to něco nanejšvš smutného. Na Velkém náměstí je připraven oltář, biskup a hejno kněží vysluhují mši sv. — Zkrát- ka, pohřeb za živa. Hudba hraje, zvoní, umíráček cinká a ubozí vo- jáci slzy jako hrachy roní a loučí se naposled. Tak je po celé vlasti. Viděti je plna, plnička raněných i v privátních domech. Už i v Bo- skovicích jsou. Přáli bychom si také něco udělat pro ubohé, ale také pry dojde. Mladé dívky od 19 roků budou čhtít na obsluhu do lazaretů a vojáky pošlou pryč. Už pry mnoho ženských ze- šlelo a lékaři, vojini, mnoho učí- telů mezi nimi, — naporád. Jdeš- li po Brně, potkáváš mrzáky na- porád a všude jinde. — Strašlivé výjevy se odehrávají všude po vlasti. Ženy, matky, milenky, dě- ti, atd., atd., navštěvují svoje dra- hie v nemocnicích — tu dojde k hrůzným výjevům — i na bojiště se odvaží. — Ani posílat se nie nemůže a to je tím horší. Jsou-li v líně, ani teplé prádlo ne. Obé- toval by každý poslední. Od nás jeden učitel psal, že má strašný hlad. (Ať mu pošlou prádlo a do toho ať složí aspoň malé krajíčky chleba.) Vypadají pry strašně. Jiny píše: Hlad a zima, i vši nás trápí. — Nelze ani vypsati. Co krásného, dobrého lidu tam klesá a co je z něho! Děje se tam něco příserného. Mrtvol jsou obrovské hromady, že se z nich hráže stavi a pres ne strlí. Teď je polévají petrolejem a páli. To je aspoň zdravější, ale příserné. Ubohé tě- lo ještě se třese, cuká, oči má ote- vřené a zakopává. Co zakopá se těch, kteří byli jen málo pod ze- mí, že často hlina nad nimi se po- hybovala a strašný zápach se ší- řil po okolí, až se otevře, jaké ná- ké následky budou toho dalekosá- hlé. — Naši zajatci mají se v Ru- sku dobře, i v Srbsku. Jeden od nás je v Moskvě, i kapela od 8. pé- šího pluku je tam a sice veselé hraje v Petrohradě. Rekruti, jež měli jít teď na podzim, jsou už v boji, a ti co měli na jaře být od- vedeni — už byli teď a eviš se pilně do boje. Brzy čekají se od vody všeho ostatního mužstva do 36 let. Je všeobecný strach a lí- dení. Jenom pry sloví, chromí a š- lení nemusi se dostávat k odvodu. — Je nám velice líto těch mladých hochů a všech. K. od Lipy byl delší čas v Krakově a teď v po- sledních dnech ho strčili jinam, jako na hlídku. Soudili jsme, že asi Krakov vykláží a bude to asi tak. Včera psal jeden z Roveč- na, že každou chvíli čekají vpád nepřitele do Krakova. Rusové to- tiž přitáhli čisté nové vojska jeden a půl milionu, což velice překvapilo svět. Nevěřte, co by- chom dělali radostí, kdyby už byl konec — ach, to nelze uvést na papír. Povídá se, že potom čhtě- jí jít na Berlín Rusové a nás tro- chu šetřit. V Halici je ukrutná spoušť a lidé, jež se musí odvad- stěhovat, jsou ubozí. Tráve zima- le, oči vyjevené a nemohou ani mluvit. Majetek jejich je srov- nán se zemí a nemají nic, než co- nesson v rukou a na zádech. To jsou také obrázky, nad nimiž se srdce zastavuje. Rozutíkali se

chudáci a teď hledá jeden druhého a nemohou se najít. V městech je dosud všude ticho a revoluce pry musí přijít. Zajatec máme ta- ké mnoho. Jeden náš krajan mlu- vil s Rusy a ti plakali, chudáci, vzpomínali, jak jezdili do Prahy na slet, Čechy milovali. A teď je musí vraždit. Co všechno stojí pe- něz. Mnoho lidu přemýšlí nad touto, pry spravedlivou a svatou válkou — jiz sám Bůh si pry přál. Soudí mnohý, že na podobné uk- rutnosti by se jistě nemohl dívat, což si i my všichni myslíme. Což je to možno — může si ten dobro- tivý, spravedlivý Bůh, přát, aby- chom si takovým způsobem při- pravovali a zpřijemňovali život? K tomu všemu, všichni národové modlí se k svému bohu za vítěz- ství a ve jménu božím běrou smrtí- cící zbraně od rukou. — Později zase více a piš hned, ale opatrně, ať se s mnou nevede zle! Po- zdrav od V. a ode všech! — Mila.

Sdružení českých lékařů v Omaze a So. Omaze
DR. ŠRÁMEK J. M. sev.žep. roh 8. a Hickory ul. Tel. Douglas 6645.
DR. KOUTSKÝ JOHN W., 405 sev. 24. ul., So. Omaha Telefon South 142.
DR. NĚMEC CHAS. J., 1316 William ul., Omaha Telefon Douglas 2817.
DR. F. J. SWOBODA, 1255 již. 16. ul., Omaha Telefon Douglas 2313.
DR. ŠIMÁNEK G. F., 1262 již. 13. ul., Omaha Operacím se věnuje zvlášt- ní pozornost.
DR. KÁLAL F. J., 627 City National Bank, proti Burgess-Nash obchodu Telefon Douglas 1761.
DR. CHALOUPKA & CHALOUPKA 24. a M ul., So. Omaha, Neb.
My shora uvedení lékaři dle pravidel lékařských etikety, nej- důležitější odsuzujeme veškeré ohlašování kteréhokoliv lékaře sama sebe v kteréhokoliv časopi- sech svých pacienty, neboť už je to jakýmkoliv způsobem, ať ve zprávách místních nebo osob- ních. 43-ť

Dr. F. A. Sedláček
OMAHA, NEB.
ČRADOVNA: 1270 So. 13th Street prot. Hotelu Prague Tel. Red 4012
RESIDENCE: 1451 So. 11th Street Tel. Douglas 4286.
Dopoledne Dr. Allisonem v nemocnici.
V ČRADOVNĚ od 1 do 4 hod. odpol.
V neděli od 9 do 11 hod. dopol.

DR. J. C. SOUKUP,
ZUBNÍ LÉKAŘ
Telefon: Douglas 130
201 Paxton Block (roh 16. a Farnam OMAHA, NEBR.)

Přestěhoval se
do zlatnického obchodu
C. Brown Co., sev.žap.
roh 16. a Farnam ul.
CHAS. J. VLACH
graduovaný optik — drí- ve 824 Brandeis Bldg.

Dr. B. DIENSTBIER
český zubní lékař
Pokoř 3. 715 City National Bank (16. a Marney ulice) OMAHA, NEB. TEL. DOUGLAS 401
2015 S. 14. St. Tel. Doug 4605
Otvárá od 9 h. dop. do 6 h. več.
V neděli od 10 do 12 h.

Kdykoliv jste ve městě, najdete navštívit
ADAMA SLOUPA
eleganční hostinec
v č. 324 - 13. a Marney ul., Omaha
Znamení pivo, výborné likéry, chut- ný chléb a vyniká společnost.